Rakouska-Uherska, pokud tato doba není již započítána. Vláda byla při tom také vyzvána, aby co nejdříve předložila návrh na novelisaci zákona o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří za účelem zlepšení dávek a podmínek pro jejich přiznání, zejména pokud jde o vdovské důchody. Dr. Jindrich.

Úprava právního postavení revisorů účtů akciových společností ve Francii. Kontrola akciových společností provádí se různým způsobem. Buď dozorčí radou, která je někdy obligatorní (na příklad v Německu, SHS, Polsku; tam však, je-li akciový kapitál vyšší než 1,000.000 zł., jinak revisní komisí), nebo revisory účtů volenými valnou hromadou (zejména v Belgii, Švýcarsku a Francii t. zv. commissaires aux comptes). V Anglii se děje zvláštními účetními znalci t. zv. Auditors, kteří ručí za správný výkon svých povinností civilně i trestně. Reforma akciového práva v Anglii, provedená zákonem z roku 1929), týkala se rovněž značnou měrou norem o »Auditors«. — U nás podle akciového regulativu jest kontrola obligatorní buď dozorčí radou neb revisory účtů, na Slovensku dozorným výborem.

Ve francouzském právu akciovém obsahoval dosud předpisy o kontrole akciových společností zákon ze 24. července 1867 zejména v čl. 32 a 33, kde se celkem velmi stručně praví, že valná hromada volí každoročně jednoho nebo více revisorů (commissaires aux comptes) pověřených podáním zprávy následující valné hromadě o situaci společnosti, o bilanci a účtech. Během posledních 3 měsíců před výroční valnou hromadou mají commissaires aux comptes právo ve všech případech, kde to považují za vhodné v zájmu společnosti, nahlížeti do knih a zkoumati obchody společnosti.

Je jisto, že tyto normy byly příliš kusé a že revise, prováděná na jich podkladě, nemohla se díti vyhovujícím způsobem. Proto jednáno v parlamentní komisi pro obchod a průmysl o nové úpravě kontroly akciových společností. Výsledkem jednání pak je návrh zákona (»le projet de loi ayant pour objet de réglementer le choix et les attributions des commissaires aux comptes dans les sociétés par actions«) obsažený v čísle 4809 tisků poslanecké sněmovny francouzské z r. 1931. Návrh má celkem 11 článků, z nichž většina týká se revisorů. Kromě toho jsou tam ustanovení o kvalifikaci znalců, jichž lze použíti při oceňování přínosů, o kvalifikaci členů conseil de surveillance s příslušnou sankcí civilní i trestní, dále předpisy o zvýšení a snížení akciového kapitálu, o sestavování bilance a j.

Podle návrhu nového zákona volí valná hromada na období stejné jako správní radu jednoho nebo více commissaires aux comptes v nutných případech odvolatelných, kteří jsou pověřeni podáváním výroční zprávy valné hromadě o situaci společnosti a zejména o provádění obchodů, o bilanci a účtech, předložených správní radou.

Nejméně jeden z těchto commissaires má býti vybrán z účetních znalců autorisovaných vládou.

Povinnost zvoliti revisory jest obligatorní po uplynutí šesti let od vyhlášení zákona pro všechny společnosti subvencované vládou nebo požívající zvláštních výsad neb monopolu, pro banky, společnosti úvěrové a pod.

Návrh obsahuje vylučující důvody při jmenování revisorů a to: příbuzenství se členy správní rady do 4. stupně, pobírání platu nebo remunerace z jiného titulu než funkce revisorské od společnosti nebo od jiné společnosti akciové kapitálově blízké, dále zákaz provozování bankéřství nebo potrestání pro přestupek tohoto zákona, anebo trest uložený soudy pro trestní činy spáchané při výkonu funkce revisora.

Aby bylo možno zjistiti vylučující důvody, stanoví návrh povinnost správní rady oznámiti během 5 dnů volbu revisorů státnímu zastupitelství, které ve lhůtě 15 dnů sdělí společnosti výsledek.

Porušení těchto předpisů jest stíháno trestem vězení od 6 dnů do 3 měsíců a peněžitou pokutou od 500 do 5000 franků nebo jedním z těchto trestů. Trestni jsou jak členové správní rady, tak i revisoři

sami, pokud jim vylučující důvody byly známy. Současně stanovena jest sankce civilní a sice neplatností schválení bilance a účtů, došlo-li k němu po podání zprávy revisory protizákonně jmenovanými.

Práva a povinnosti revisorů proti dřívějšímu stavu se značně rozšiřují a sice tak, že mohou, kdykoliv to považují za vhodné v zájmu společnosti, nahlížeti do knih a zkoumati obchody společnosti. Dále mají právo v případě nutnosti svolati valnou hromadu. Svou výroční zprávu jsou povinni dáti k disposici akcionářům v sídle společnosti a sice nejméně 15 dnů před svoláním valné hromady.

Podávání zpráv úmyslně nesprávných, zejména zamlčení neúplnosti inventáře jest trestné.

Navržený zákon zajišťuje provádění kontroly akciových společností bezpečným způsobem. V úpravě jest patrný vliv anglické reformy z r. 1929 a snad i hospodářských poměrů (přísné sankce trestní i civilní). Podle důvodové zprávy vystačila Francie s dosavadní normativní úpravou, poněvadž společnosti byly spravovány poctivými lidmi. Nyní však, jak se zdá, hledá se přece jen opora poctivosti v bezpečné záruce normy. Dr. J. Pošvář.

Právnická jednota v Praze konala 28. května 1931 valnou hromadu, na níž byla podána výroční zpráva za rok 1930. Jednota měla 541 členů. Příjmů bylo 21.909 Kč, výdajů 34.894 Kč, takže schodek bylo nutno hradit ze jmění, příští rok se však deficit patrně ještě zvýší, protože Jednota letos se stěhovala a hlavně náklady na zařízení knihovny budou značně větší. Proto byl letos zvýšen členský příspěvek na Kč 40. Jest litovati, že nedochází uznání, jaké zasluhuje, činnost Jednoty zejména v oboru vydavatelském. Tak na př. dosud leží v knihoskladu Jednoty řada cenných publikací a také »Bulletin de droit Tchécoslovaque«, u něhož by si bylo přáti rychlejšího informačního tempa, nenachází dostatek odběratelů. Časopis »Právník« má nyní na 1800 předplatitelů. V referátě prof. Lukáše zajímaly údaje o trapných nedoplatcích, pak že ze členů Jednoty odbírá jej jen 286 a ze členů »Všehrdu« 132. Index k »Právníku« nebude vydán pro přílišný náklad finanční. Za nejdůležitější usnesení lze považovati, že pro příští IV. sjezd právnický, který se bude konati v Praze, byl stanoven rok 1934 jako rok stého výročí narození Randova. Ča.

Ze Sociálního ústavu Československé republiky.

»O mzdách v době hospodářské krise« přednášel na schůzi Sociálního ústavu Československé republiky ve čtvrtek dne 5. března 1931 známý německý národohospodář Bedřich Naphtali, přednosta Výzkumného ústavu pro hospodářskou politiku v Berlíně. Řečník pravil, že v každé hospodářské krisi vystupuje s problémem poklesu cen, způsobeného nedostatkem odbytu, též problém poklesu výrobních nákladů a s problémem poklesu výrobních nákladů boj o mzdy. Masová nezaměstnanost může se vyvinouti následkem tlaku na pracovní trh ve snižování mezd, nepůsobí-li proti tomu silná moc odborových organisací nebo státní instituce. Jednotliví zaměstnavatelé nebo i skupiny zaměstnavatelů vidí ve snížení mezd, které snižují jejich výrobní náklady, vhodný prostředek, jak se dostati z krise a jak, pokud možno, zvýšiti na základě snížených nákladů odbyt a možnost zisku. Zaměstnavatel, vycházeje ze svého kapitalistického stanoviska, myslí při tom na mzdy jen jako na činitele výrobních nákladů a jest ochoten přehlédnouti, že mzda má dvojí národohospodářskou funkci. Na jedné straně že jest činitelem výrobních nákladů a na druhé straně že tvoří příjem mas, tedy že je činitelem vnitřní kupní síly a tím také činitelem odbytových možností pro všechny výrobky hromadné spotřeby. Vznikají-li kapitalistické krise zásadně tím, že v poměru ke spotřební síle širokých vrstev lidových nadměrná část celkového výnosu hospodářství vynaložena jest na rozvinutí výrobních sil, pak nemůžeme dosáhnouti jejího překonání dalším omezením kupní síly mas, nýbrž musíme se snažiti o znovuzískání rovnováhy mezi výrobou a spotřebou tím, že ztráty na kapitálu, vzniklé poklesem cen, budou